

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΕΝ ΤΩ Ι.Ν. ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΝ ΚΑΡΑΚ

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ Πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μετὰ τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, συνήνωσαν πάντας ἡμᾶς, κλῆρον καὶ λαόν, Ποιμένα τε καὶ ποιμνιον ἐν τῷ Ναῶ τούτῳ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τῆς ἱστορικῆς «Πόλεως τοῦ Κυρίου» ἢ ἄλλως Κυριακουπόλεως, δηλαδή τοῦ Κάρακ. Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ὡς τό Σῶμα Αὐτοῦ, παρέχει διὰ τῶν πιστῶν μελῶν αὐτῆς, δηλ. τῶν μελῶν τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, τὴν μαρτυρίαν τοῦ Μυστηρίου τῆς Θείας Οἰκονομίας, τούτέστι τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, δηλονότι τῆς Ἐνσαρκώσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας ἐν τῷ Σπηλαίῳ τῆς Βηθλεέμ, ὡς ἐπίσης τῆς Θείας τοῦ Θεοῦ Ἐπιφανείας ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, τοῦ Σταυρικοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ Γολγοθᾶ, καὶ τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως Αὐτοῦ ἐκ τοῦ κενοῦ Μνήματος.

Ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων, ἡ θεμελιωθεῖσα μὲν ἐπὶ τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐπὶ τῆς νικητηρίου δυνάμεως ἐπὶ τοῦ θανάτου, δηλαδή τῆς δυνάμεως τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, οἰκοδομηθεῖσα δέ ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων, συνεχίζει διὰ μέσου τῶν αἰῶνων καὶ ἐν παντί καιρῷ καὶ τόπῳ νά κηρύττη καὶ νά προβάλλῃ λόγῳ τε καὶ ἔργῳ, τό Φῶς τοῦ Χριστοῦ, τό Φῶς τῆς σωζούσης Ἀληθείας. Ἡ σῶζουσα Αὐτὴ ἀλήθεια, κατέστησε τόν ἄνθρωπον ἐλεύθερον ἀπὸ τὰ δεσμά τῆς ἁμαρτίας, δηλαδή τοῦ σκότους καὶ τῆς φθορᾶς, καὶ ἀποκατέστησεν αὐτόν εἰς τό ἀρχαῖον αὐτοῦ κάλλος, δεδομένου, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐπλάσθη κατ' εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ἡμαυρώθη διὰ τῆς πτώσεως τοῦ παλαιοῦ Ἀδάμ, τοῦ πρωτοπλάστου, καὶ ἀνεκαινίσθη διὰ τοῦ νέου Ἀδάμ, τοῦ Χριστοῦ. Τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Θείας ἐντός ἡμῶν εἰκόνας, ἀλλά καὶ τῆς ἀνακαινίσεως αὐτῆς, ἀπολαμβάνομεν καὶ ἡμεῖς οἱ παρεπιδημοῦντες καὶ «τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦντες πόλιν» (Ἐβρ. 13, 14) διὰ τῆς συμμετοχῆς μας εἰς τό Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας, ἔνθα, κατὰ τόν ἱερόν Ἰγνάτιον, γινόμεθα σύναιμοι καὶ σύσσωμοι τοῦ Χριστοῦ.

Βεβαίως, ἡ εὐχαριστιακὴ αὕτη ἐμπειρία, τῆς κοινωνίας τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ, ὀφείλεται εἰς τὴν τελεῖαν τοῦ Θεοῦ ἀγάπην καὶ ἄκραν Αὐτοῦ φιλανθρωπίαν. Αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς τοῦ Θεοῦ ἀπείρου ἀγάπης καὶ φιλανθρωπίας, μάρτυρα καὶ ὁμολογητὴν ἀποτελεῖ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἰδιαιτέρως δέ ἡ τοπικὴ Ἐκκλησία τοῦ εὐσεβοῦς Γένους τῶν Ρωμαίων, τό Πατριαρχεῖον τῶν Ἱεροσολύμων, τοῦ ὁποίου αἱ ρίζαι καὶ τὰ τεκμήρια κοσμοῦν τὴν βιβλικὴν γῆν τοῦ Χασιμιτικοῦ Βασιλείου τῆς Ἰορδανίας, ἰδιαιτέρως δέ τὴν ἱστορικὴν ὑμῶν πόλιν, ἡ ὁποία δικαίως ὠνομάσθη Κυριακούπολις, τούτέστι Πόλις τοῦ Κυρίου.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Εὐχαριστήσωμεν τῷ ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ, ὁ ὅποιος διεφύλαξε τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἡμῶν ταυτότητα ἐν τῇ ἐνότητι τῆς κοινῆς καὶ ἀμωμήτου ἡμῶν Πίστεως, ἀλλά καὶ

τῆς πνευματικῆς ἡμῶν κληρονομίας· ἡ κληρονομία αὕτη ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον τμῆμα ἢ, μᾶλλον, τό ὑπόβαθρον τῆς ἱστορίας τῆς ἀγαπητῆς ἡμῶν ἰορδανικῆς πατρίδος, τῆς ὁποίας αἱ ἀρχαί τῆς ἐλευθερίας, ἀνεξιθρησκίας, ἰσότητος καί σεβασμοῦ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τιμοῦν τόν Κυβερνήτην αὐτῆς, τήν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τόν Βασιλέα τῆς Ἰορδανίας Ἀμπντάλλα Ἴμπν ἔλ Χουσσέιν.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Ἡ μεθ' ὑμῶν κοινωνία ἀποτελεῖ καρπὸν τῆς ἐν Χριστῷ ὑπομονῆς, καί λέγομεν τοῦτο, διότι ἡ ὑπομονή εἶναι ἡ ἀπαρχή ἀλλά καί ἡ ὀλοκλήρωσις παντός καλοῦ ἔργου· διότι, κατὰ τούς λόγους τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου προτρεπόμεθα νά ἀσκῶμεν τελεῖαν ὑπομονήν, «*ἡ δέ ὑπομονή ἔργον τέλειον ἐχέτω, ἵνα ᾗτε τέλειοι καί ὀλόκληροι, ἐν μηδενί λειπόμενοι*» (Ἰακ. 1, 4). Καθώς δέ ἡ ὑπομονή εἶναι ἡ ἀρετή διὰ τῆς ὁποίας διετηρήθη καί διεσώθη ἡ ἀλήθεια τῆς Πίστεως, οὕτω ἡ ὑπομονή θά φέρῃ διὰ τῆς τηρήσεως τῆς χριστιανικῆς πίστεως καί ζωῆς πᾶν ἀγαθόν καί τήν ἐν Χριστῷ ἐπουράνιον βασιλείαν, «*ὧδε ἡ ὑπομονή τῶν ἀγίων ἐστίν, οἱ τηροῦντες τάς ἐντολάς τοῦ θεοῦ καί τήν πίστιν Ἰησοῦ*» (Ἀποκ. 14, 12), διὰ πρεσβειῶν τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας καί τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, τοῦ πάτρωνος τοῦ ἱεροῦ τούτου Ναοῦ καί φύλακος πάντων ὅσοι αὐτόν ἐπικαλοῦνται.